

Lecția 3

Biruințele Evangheliei în circumstanțe adverse

Filipeni 1:12–26

Bucurați-vă împreună cu mine: Hristos este proslăvit și Evanghelia înaintează în orice situație m-aș afla, căci pentru mine a trăi și a muri este Hristos.

Pavel se afla în lanțuri pentru Hristos. Lanțurile leagă, imobilizează, descurajează, împiedică. Cu toate acestea, circumstanțele adverse în care se afla Pavel, nu au împiedicat înaintarea Evangheliei. Dimpotrivă (vezi 1:12–14)! Privind la Pavel și la situația lui învățăm o lecție importantă pentru noi: *Nu circumstanțele hotărâsc înaintarea Evangheliei, ci determinarea și motivația evangelistului.*

Pavel a îndrăznit să spună că pentru el a trăi este Hristos și a muri este un câștig și de aceea nimeni și nimic nu l-a putut opri să vorbească despre singurul lucru care-i focaliza viața: Hristos.

„*Bucurați-vă împreună cu mine!*” ne spune Pavel. Ca să ne putem bucura împreună cu el, trebuie să ne bucurăm de o hotărâre ca a lui, de o focalizare ca a lui, de o dorință ca a lui de a-L sluji pe Hristos în orice circumstanțe.

1. Cum ați descrie râvna lui Pavel în mărturia sa pentru Hristos?
2. În jurul lui Pavel erau două categorii de propovăduitori. Ce anume îi deosebea pe aceștia?
3. Am spus că nu circumstanțele, ci determinarea și motivația evangelistului vor hotărî înaintarea evangheliei. Care sunt cele două motivații posibile care se desprind din text?
4. Ai putea să găsești un alt pasaj în epistolă unde se vorbește despre pericolul de a lucra din duh de ceartă sau din slavă deșartă?
5. Poți identifica în tine sau în jurul tău acest pericol? Care este motivația ta în a-L sluji pe Hristos?

În lecția trecută am amintit de misiunea din Oltenia. În momentele dificile, s-ar fi putut invoca circumstanțele adverse ca și motiv pentru a bate în retragere: pământul înțelenit al inimilor oltenilor, distanțele uriașe care trebuiau parcurse, puținul resurselor noastre pe toate planurile, imposibilitatea susținerii lucrării pe termen lung, abordarea nefirească a lucrurilor privind tiparele de evanghelizare cu care eram obișnuiți noi etc. Nici una dintre aceste obstacole nu au reușit însă să oprească înaintarea Evangheliei, iar minunea lui Dumnezeu nu s-a lăsat

așteptată (ca și în cazul misiunii de la Cosmești). La doar o lună după încetarea lucrului, în trei sate au început să se adune regulat peste 200 de oameni ca să asculte Evanghelia și mulți dintre ei sunt transformați de ea. Iar în aprilie 2007, peste 30 de persoane l-au mărturisit pe Domnul în apa botezului la Cârna și Plosca, și multe alte suflete doresc să facă acest pas important.

Din mărturiile celor de la Dunăre auzim cum potrivnicii încep să-și ridice capul, fie în familiile celor care s-au deschis pentru Evanghelie, fie printre ceilalți săteni. Vor opri oare circumstanțele adverse înaintarea Evangheliei? Depinde de hotărârea evanghelistului, în cazul nostru de hotărârea bisericii sau a bisericilor implicate și de motivarea cu care se va face lucrarea. Și aici există pericolul ridicării unor oameni firești, care se supără dacă nu sunt lăudați și se bucură să fie băgați în seamă.

6. Cu care dintre cele două motivații ale celor din Roma se identifică aceștia?
7. Ce am putea face, tu și cu mine, pentru a ridica stavilă împotriva acestui atac al Celui Rău?

Ca Evanghelia să înainteze ea trebuie întărită și apărată. Se spune că e greu să naști un copil, dar e mult mai greu să-l crești. Atunci când privim la zbaterea lui Pavel de a nu pierde legătura cu bisericile care se nășteau în urma lucrării lui, ne dăm seama că avem o responsabilitate spirituală și pe viitor față de cei care se nasc acum în satele de la Dunăre.

8. Cum ai putea contribui tu împreună cu grupul / biserica din care faci parte la înaintarea Evangheliei pe acele meleaguri, sau în alte contexte pe care le cunoști? Care ar fi circumstanțele potrivnice pe care ar trebui să le depășești?

Dacă pământul Olteniei este înțelenit, Pakistanul este cu siguranță într-o beznă mult mai mare. Mărturia care urmează subliniază cu și mai multă forță faptul că nu circumstanțele vor tranșa înaintarea Evangheliei, ci hotărârea și motivația evanghelistului:

„Dacă promiți că-ți vei duce crucea, va urma o viață plină de spini și munți de dificultăți”, spunea adolescenta pakistaneză cu o voce fermă. Saleema, o creștină care trăiește în Pakistan, țară dominată de religia musulmană, își împărtășea credința unei colege de școală, Raheela, care mai târziu L-a acceptat pe Hristos.

Familia infuriată a Raheelei a acuzat-o pe Saleema pentru „convertirea unui musulman”, învinuire care poate aduce pedeapsa cu moartea în Pakistan. Saleema și pastorul ei au fost arestați, iar părinții ei au fost interogați și bătuți de poliție. În timpul în care a fost în custodia poliției, fata a fost abuzată, dar nu a renunțat la credința ei. De fapt, în închisoare ea cânta încet cântece creștine, sperând că astfel îi va putea atrage pe alții spre Hristos.

Raheela a fugit de acasă, dar familia a urmărit-o și a găsit-o. Când i-au dat ultima șansă de a se lepăda de creștinism și a se întoarce la islam, ea a refuzat. Pentru această „crimă”, propria familie a omorât-o cu sânge rece...

Saleema a trecut prin nenumărate audieri și judecăți. Familia Raheelei a acuzat-o pe ea de moartea fiicei lor. Până la urmă, acuzațiile au fost retrase, dar viața tinerei nu a mai fost aceeași. Ea a fost nevoită să se mute în altă parte a Pakistanului, de teama de a nu fi omorâtă de radicalii musulmani. Și totuși, spinii și munții de dificultăți nu i-au slăbit credința. În prezent, Saleema se pregătește pentru a deveni misionară. Motto-ul ei este simplu: „Cât de mare ar fi muntele din viața ta, Isus te va ajuta să-l treci!”

Această mărturie este reală, chiar dacă nouă ne e greu să ne imaginăm astfel de vremuri. Oare vom putea noi urma exemplul Raheelei și Saleemei? Misionarii sunt deseori greșit clasificați, ca un fel de forțe speciale din armata lui Dumnezeu care acționează în numele nostru. Adevărul este că fiecare dintre credincioși este chemat să fie un misionar. Una dintre cele mai valoroase lucrări pentru Dumnezeu poate avea loc în jurul mesei de bucătărie, la o ceașcă de cafea cu vecinul etc. Inima misiunii noastre rămâne aceeași, indiferent de locul în care ne aflăm. Suntem creați și răscumpărați pentru a împărtăși dragostea lui Hristos.

După cum am văzut, pentru unii, a vorbi despre credința lor prietenilor apropiați este o faptă de mare curaj. Poate pentru noi lucrurile sunt mai simple. Cu adevărat, nu mărimea lucrării în care suntem implicați contează, ci motivația pe care o avem.

9. Care sunt circumstanțele adverse care te sperie? Ai avea îndrăzneala să le împărtășești celor din grupul tău și să vă rugați ca Dumnezeu să mute acești munți din fața ta?